

Důvodová zpráva

k vyhlášce o ochraně veřejné zeleně

I. Obecná část

Cílem návrhu je přijetí nové obecně závazné vyhlášky o ochraně veřejné zeleně. Stávající vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy, o ochraně veřejné zeleně, byla přijata již před více než 20 lety a za celou dobu neprošla žádnou novelizací. Proto obsah této vyhlášky již přestal odpovídat současným potřebám ochrany městské zeleně. Nejpodstatnější změnou oproti stávajícímu právnímu stavu je opuštění katastrálně evidenčního přístupu k definování veřejné zeleně, a tedy i k vymezení rozsahu působnosti obecně závazné vyhlášky jako takové. Vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy se vztahuje dle ustanovení § 1 na pozemky evidované v katastru jako zeleň, zeleň v zástavbě nebo ostatní veřejná zeleň, včetně zařízení, vybavení a objektů na nich se nacházejících. Ustanovení odkazuje na již zrušenou katastrální vyhlášku č. 190/1996 Sb., bylo však konstantně vykládáno tak, že se vyhláška vztahuje na pozemky evidované v katastru nemovitostí jako druh pozemku ostatní plocha se způsobem využití zeleň. Evidenční základ má jistě výhodu z hlediska plošného vymezení regulace, když hranice pozemků příslušného druhu jsou dobře zjištělné v digitalizovaných katastrálních mapách. Bohužel praxe orgánů aplikujících vyhlášku č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy jednoznačně prokazuje, že ne nepodstatná část veřejné zeleně, tak jak je tento pojem obecně vnímán (tedy jako zeleň veřejně přístupná – nacházející se na veřejných prostranstvích) je na území hlavního města Prahy z různých důvodů katastrálně vedena jako jiný druh pozemku než ostatní plocha se způsobem využití zeleň. Zřejmě nejčastějším důvodem takového stavu jsou případy, kdy v území proběhne změna povolená stavebním úřadem, avšak vydaná rozhodnutí vázící se k této změně vlastník pozemku následně nepředloží katastrálnímu úřadu, a proto nedojde k zápisu o změně druhu pozemku v katastru nemovitostí. Stav evidenční se tak dostává do rozporu se stavem skutečným. Řada ploch veřejné zeleně je tak dnes stále vedena například jako součást zemědělského půdního fondu. Velmi často jsou rovněž plochy veřejné zeleně zařazeny jako druh pozemku ostatní plocha se způsobem využití jiná plocha. Pro ilustraci lze uvést příklad Centrálního parku na Chodově, kde ač se jedná o funkčně v zásadě jednolitou parkovou plochu veřejné zeleně, je větší část pozemků vedena evidenčně jako ostatní plocha se způsobem využití jiná plocha, takže se zde regulace vyhlášky č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy nemůže uplatnit. Vymáhání této regulace na zbytku plochy parku vedeného v katastru nemovitostí jako zeleň je pak pochopitelně rovněž problematické. Hranice mezi pozemky není v terénu patrná a veřejnost užívající park tak dosti dobře nemůže tušit, v jakém právním režimu se ta která část parku nachází. Obdobných ploch, kde by bylo účelné veřejnou zeleň lépe chránit a nastavit jasná pravidla jejího užívání veřejností, ale současná vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy to neumožňuje, bychom na území města našli skutečně značné množství.

Nedostatky evidenčně katastrálního vymezení působnosti regulace se projevují i v opačném směru. Jako druh pozemku ostatní plocha se způsobem využití zeleň jsou evidovány i pozemky, které veřejnou zelení nejsou. Řada těchto pozemků se nachází ve vnitroblocích, ve volné krajině, v zahrádkových osadách nebo tvoří uzavřené oplocené zahrady rodinných domů. Ačkoliv formálně se má vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy vztahovat i na tyto pozemky, je zřejmé, že úmyslem hlavního města Prahy nebylo regulovat užívání soukromých oplocených pozemků, tedy zda například na takový oplocený pozemek

v zahrádkové osadě může někdo vjíždět autem, zda zde může nechat volně pobíhat svého psa, vstupovat na trávník nebo grilovat.

Z výše uvedených důvodů proto návrh nové vyhlášky opouští katastrálně evidenční přístup a definuje veřejnou zeleň jako městské parky, plochy zeleně na náměstích, uliční zeleň včetně stromořadí a květinových záhonů, sídlištní zeleň a další plochy zeleně tvořící součást veřejných prostranství. Tato definice veřejné zeleně odpovídá lépe obecnému vnímání daného pojmu. Pod pojem veřejná zeleň tak byla zahrnuta i zeleň „bodová“ či „liniová“, tedy zejména stromořadí a jiná doprovodná zeleň v ulicích, byť samotné zákazy regulující užívání veřejné zeleně najdou své uplatnění ve většině případů jen u ucelenějších ploch veřejné zeleně.

Protože i nová vyhláška o ochraně veřejné zeleně má za cíl kromě vlastní ochrany travních, bylinných či dřevinných porostů nastavit zároveň pravidla pro užívání veřejné zeleně ze strany veřejnosti, zůstává součástí veřejné zeleně i dle nově zvolené definice také cestní síť procházející plochami veřejné zeleně a mobiliář, zařízení a objekty, které se nacházejí na plochách veřejné zeleně a účelově s ní souvisejí. Bylo však nutné vyřešit dlouhodobý konflikt mezi regulací stanovenou vyhláškou č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy a právními předpisy na úseku pozemních komunikací, tedy zejména zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

Dle vyhlášky č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy se regulace veřejné zeleně vztahovala na celé pozemky evidované pod druhem pozemku ostatní plocha se způsobem využití zeleně. Kromě běžných parkových cest a pěšin ovšem těmito pozemky procházejí v podmínkách hlavního města Prahy i pozemní komunikace ve smyslu zákona o pozemních komunikacích. Tyto komunikace z různých historických důvodů nemají vymezen samostatný pozemek se způsobem využití ostatní komunikace. Vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy upravovala tedy formálně i vjezd vozidel a jiných dopravních prostředků na tyto pozemní komunikace. Tím se však dostávala do konfliktu s úpravou vyšší právní síly. Vjezd silničních motorových vozidel, parkování s nimi, ale i jízda na jízdním kole, jízda na zvířeti, užívání osobních přepravníků či užívání komunikace chodci jsou v případě pozemních komunikací upraveny souhrnně pro všechny pozemní komunikace pravidly provozu na pozemních komunikacích v zákoně o silničním provozu a prováděcími nebo souvisejícími právními předpisy. Jak plyne mimo jiné z nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 1/15 ze dne 11. srpna 2015, úprava provozu na pozemních komunikacích jednoznačně vyžaduje jednotnost úpravy na celém území státu. Nelze si totiž ani představit situaci, kdy na pozemních komunikacích nacházejících se na území jednotlivých obcí budou platit odlišná pravidla provozu. Uživatelé pozemních komunikací se přitom řídí obecnou (zákonem stanovenou) či v místě dopravním značením vymezenou místní či přechodnou úpravou provozu. Vzhledem k výše uvedenému tak mezi cesty, které dle definice v nově navržené vyhlášce o ochraně veřejné zeleně tvoří součást veřejné zeleně, nebudou již zahrnuty pozemní komunikace. Nezbytným odstraněním rozporu mezi textem vyhlášky o ochraně veřejné zeleně a zákonnou úpravou vyšší právní síly nedojde v praxi k žádné podstatné změně, protože většina pozemních komunikací procházejících veřejnou zelení je již dnes opatřena dopravním značením, které dostatečně užívání těchto komunikací omezuje.

Druhou podstatnou změnou oproti stávající regulaci obsažené ve vyhlášce č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy je stanovení jednotných pravidel užívání veřejné zeleně platných pro všechny plochy veřejné zeleně. Vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy upravovala dva odlišné režimy. Přísnější režim vymezený ust.

§ 3 odst. 1 této vyhlášky se vztahoval na veřejnou zeleň vyjmenovanou v příloze č. 1 vyhlášky. Klíč, jakým způsobem byla vybrána tato přísněji chráněná veřejná zeleň, však nebyl zřejmý. Kromě celoměstsky významných parků příloha zahrnovala i „běžnou“ veřejnou zeleň zřejmě dle požadavků jednotlivých městských částí, tak jak byly uplatněny v připomínkovém řízení v procesu schvalování vyhlášky č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy. Nadto se do přílohy dostaly i některé pozemky, které vůbec nesplňovaly základní definiční podmínku veřejné zeleně dle ust. § 1 předmětné vyhlášky, když v katastru nemovitostí nebyly vedeny jako pozemek druhu ostatní plocha se způsobem využití zeleň. Pro uživatele veřejné zeleně, ať již občany města nebo jeho návštěvníky, nebylo dosti dobře možné se orientovat v tom, který režim na konkrétní ploše veřejné zeleně platí. Nelze rozumně předpokládat, že by všichni uživatelé veřejné zeleně udržovali povědomí o úplném obsahu přílohy č. 1 obecně závazné vyhlášky č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy. Základní režim „ostatní“ veřejné zeleně byl pak nesystémově rozdělen do ust. § 2 a § 3 odst. 2, což rovněž nepřispívalo k přehlednosti právní úpravy.

Snahou nové vyhlášky o ochraně veřejné zeleně je tedy právní regulaci zjednodušit a sjednotit. V souvislosti s tím byly rovněž odstraněny některé redundantní zákazy. Zakázán tak ve veřejné zeleni nově nebude např. vstup na trávníky (dosud zakázán v přísnějším režimu) s výjimkou okrasných (parterových) trávníků, jízda na koloběžkách, zimní bruslení, běžkové lyžování, sáňkování nebo koupání ve vodních nádržích. Pevně věříme, že uživatelé veřejné zeleně budou dané činnosti realizovat případně jen na k tomu vhodných místech, a to ve vlastním zájmu, neboť se jedná o činnosti (bruslení, koupání, sáňkování, běžkování) prováděné na vlastní nebezpečí. Pokud jde o volný vstup na trávníky, je takto veřejná zeleň, včetně zeleně tvořící součást zahrad a parků vymezených v příloze č. 1 vyhlášky č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy, hojně využívána již v současnosti a daný stav je více méně tolerován i kontrolními orgány. Nevidíme příliš důvodů, proč kromě ploch parterových trávníků a okrasných záhonů, by nemohl být volný vstup na travnaté plochy dovolen bez omezení. Z našich zkušeností plyne, že příliš rigidní regulace nevede často ke sledovanému cíli, neboť v praxi není dodržována či její porušování není kontrolovatelné. Nutno dodat, že regulace nastavená obecně závaznou vyhláškou č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy, byla dlouhodobě ve srovnání s jinými velkými (krajskými) městy v ČR zdaleka nejobsáhlejší a nejvíce restriktivní.

V rámci připomínkového řízení byla uplatněna ze strany městských částí řada konstruktivních připomínek. Zásadní byly také připomínky k souladu návrhu obecně závazné vyhlášky se zákony ČR uplatněné Ministerstvem vnitra. Připomínkami Ministerstva vnitra bylo potvrzeno, že stávající vyhláška č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy odporuje v řadě ohledů požadavkům na tvorbu obecně závazných právních předpisů obcí, tak jak byly postupně v mezidobí od jejího vydání vyloženy v jednotlivých nálezech Ústavního soudu. I návrh nové obecně závazné vyhlášky o ochraně veřejné zeleně, který v určitých částech chtěl na dosavadní regulaci navázat, musel být ve světle připomínek Ministerstva vnitra upraven. Byla opuštěna ambice stanovit podrobnější pravidla užívání veřejné zeleně formou návštěvních řádů (původně zamýšleno pro vymezená pikniková místa). Pravidla pro užívání veřejné zeleně tak určuje jen samotný text obecně závazné vyhlášky. Vymezení ploch pro volné pobíhání psů muselo být rovněž zpracováno přímo do obecně závazné vyhlášky formou mapového přehledu. Upuštěno bylo od zamýšleného zákazu rušit klid ve veřejné zeleni hlasitou reprodukcí hudby, když z připomínek Ministerstva vnitra vyplynulo, že plošné stanovení takového zákazu by odporovalo principu proporcionality obecní regulace. Hlavní město Praha by muselo vymezit konkrétní místa a konkrétní doby, na které by se takový zákaz vztahoval, a toto vymezení odůvodnit. Takové řešení ovšem již přesahovalo ambice připravované obecně závazné vyhlášky.

Na základě připomínek městských částí byly precizovány ustanovení definující veřejnou zeleň a zakazující její poškozování. Byla rovněž nově doplněna povinnost pravidelné seče veřejné zeleně, alespoň 2x v průběhu vegetačního období. Naopak navržené zákazy, které mířily do oblastí již komplexně upravených jinými obecně závaznými předpisy hlavního města Prahy (požívání alkoholických nápojů, používání pyrotechnických výrobků nebo šíření reklamy), nebyly do textu obecně závazné vyhlášky převzaty.

Přehodnocena byla rovněž původně zvažovaná striktní povinnost vedení psa ve veřejné zeleni na vodítku. Vzhledem k citlivosti problematiky nastavení vhodných pravidel pro volný pohyb psů byl pro tuto chvíli převzat současný zažitý model pohybu psů ve veřejné zeleni, který stanovuje „jen“ obecný zákaz volného pobíhání psů při vymezení dostatku ploch určených nebo umožňujících volný pohyb psů jako výjimku z obecného pravidla. Do budoucna se však hlavní město Praha bude dále zabývat záměrem komplexně upravit pohyb psů na všech veřejných prostranstvích samostatnou vyhláškou a v rámci její přípravy v pracovních skupinách se zastoupením odborníků a zástupců jednotlivých zájmových skupin rovněž precizovat pravidla pro vedení psa na území města.

II. Kvalifikovaný odhad dopadu přijetí návrhu vyhlášky do rozpočtu hlavního města Prahy a do rozpočtu městských částí

Dopad do rozpočtu hlavního města Prahy a do rozpočtu městských částí není předpokládán. Činnost úřadů městských částí je spojena primárně s projednáváním přestupků proti pořádku v územní samosprávě spáchaných porušením povinností obsažených ve vyhlášce o ochraně veřejné zeleně. Protože nová vyhláška nerozšiřuje okruh povinností fyzických a právnických osob (naopak odstraňuje některé nadbytečné zákazy), nelze očekávat nárůst agendy úřadů městských částí při projednávání předmětných přestupků. Vyhláška rovněž nestanoví nové povinnosti pro vlastníky a správce veřejné zeleně, tedy i z hlediska výkonu samosprávy a financování péče o zeleň nejsou s přijetím nové vyhlášky spojeny dodatečné náklady na straně hlavního města Prahy nebo městských částí.

III. Zvláštní část

K § 1

Preambule zdůrazňuje význam veřejné zeleně pro fungování městského prostředí jako takového. Kromě vlastní ochrany bylinných a dřevinných porostů vyhláška upravuje i podmínky užívání veřejné zeleně ze strany veřejnosti. Zeleň na území hlavního města Prahy je předmětem intenzivního využívání k rekreačním aktivitám obyvatel a návštěvníků města, a proto je třeba stanovit režim, aby tyto aktivity mohly ve veřejné zeleni probíhat ve vzájemném souladu. S ohledem na připomínky uplatněné Ministerstvem vnitra bylo vymezení předmětu vyhlášky v preambuli doplněno i o stanovení pravidel pro pohyb psů ve veřejné zeleni. Ministerstvo vnitra totiž v úpravě obsažené již ve vyhlášce č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy a převzaté i do nové vyhlášky o ochraně veřejné zeleně (zákaz volného pohybu psů mimo vyhrazené plochy) shledalo naplnění zákonného zmocnění dle ust. § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 77/2004 Sb., dle kterého obec může obecně závaznou vyhláškou upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů.

K § 2

Ustanovení § 2 vymezuje působnost obecně závazné vyhlášky definováním pojmu veřejná zeleň. Změna obsahu tohoto pojmu již byla podrobně rozebrána v obecné části důvodové zprávy. Problémy zpravidla nebude činit aplikace pojmů jako městské parky, plochy zeleně na náměstích či uliční zeleň. V případě sídlištní zeleně se pak jedná o plochy sloužící veřejnosti, obvykle obyvatelům určité části sídliště, zahrnující například parkově upravenou zeleň, dětská hřiště, sochy, vodní prvky apod. Tyto plochy urbanisticky dotvářejí koncepci daného sídliště. Za sídlištní zeleň ve smyslu daného ustanovení naopak nebude možné považovat zeleň přilocenou ke konkrétním bytovým domům.

Kromě pozitivní definice veřejné zeleně zahrnuje ust. § 2 v odst. 3 rovněž vymezení negativní. Výslovně se deklaruje, že veřejnou zelení nejsou pozemky určené k plnění funkce lesa ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Dané pozemky nemohou naplnit definiční znaky veřejné zeleně, když se nejedná o veřejná prostranství. Lesní pozemky jsou sice obecně přístupné, jejich „užívání“ je však ze strany lesního zákona přísně regulováno. Režim užívání lesních pozemků se značně odlišuje od obecného užívání veřejných prostranství, přičemž za zásadní lze považovat skutečnost, že lesní zákon zakotvuje významná oprávnění vlastníků těchto pozemků upravit obecné podmínky užívání lesa, včetně možnosti iniciovat dočasné vyloučení vstupu veřejnosti do lesa. Typickým znakem veřejných prostranství je naopak rovné právo všech osob vstupovat na daný pozemek bez možnosti vlastníka pozemku do výkonu tohoto práva zasahovat. Protože podmínky obecného užívání lesa komplexně upravuje lesní zákon, není již možné do těchto podmínek zasahovat obecně závaznou vyhláškou obce.

Veřejná zeleň je zelení na veřejných prostranstvích, jejichž existence je vázána na zastavěné území hlavního města Prahy. V případě otevřené krajiny tvořené mozaikou převážně zemědělských a lesních pozemků nelze o veřejném prostranství dosti dobře hovořit, byť veřejnost má možnost touto otevřenou krajinou procházet po síti stezek či pěšin a za podmínek ust. § 63 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, či ust. § 19 lesního zákona se v této krajině volně pohybovat. Pojem „městský park“ uvedený v § 2 odst. 1 navržené obecně závazné vyhlášky tak nelze například zaměňovat s pojmem „přírodní park“ definovaný § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Přírodní parky jsou rozsáhlejší území s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami z větší části tvořené právě otevřenou krajinou. Samotná hranice zastavěného území v platném územním plánu je zde pomocným kritériem. Protože se tato hranice aktualizuje jen v delších časových intervalech změnou územního plánu, zatímco reálná zástavba se rozšiřuje kontinuálně, může se veřejná zeleň nacházet v nové zástavbě dočasně i mimo vymezenou hranici zastavěného území.

K § 3

Až na výše uvedené redundantní zákazy z nové regulace odstraněné se režim užívání veřejné zeleně podstatněji nemění. V případě jízdních kol je provoz usměrněn na pozemní komunikace (dle místního dopravního značení), včetně sítě cyklostezek procházejících veřejnou zelení, a v místě, kde se bude takové řešení jevit jako nedostatečné, může vlastník veřejné zeleně vymezení další cesty a vytvořit tak logická propojení pro průjezd kol daným územím. Shodný režim se váže i k použití jednokolek, elektrických koloběžek, osobních přepravníků a jízdě na skateboardech a kolečkových bruslích.

Nejpodstatnější změna vyplynula z připomínek městských částí hlavního města Prahy. Do § 3 odst. 2 obecně závazné vyhlášky byla doplněna povinnost provedení pravidelné seče travnatého, lučního nebo

ruderálního porostu, a to minimálně dvakrát ročně v průběhu vegetačního období. Povinnost provedení seče 2x ročně lze považovat za minimalistickou, vlastníky veřejné zeleně zásadním způsobem nezatěžující. V daném rozsahu se péče provádí i v případě extenzivně udržovaných ploch lučních trávníků. Splnění dané povinnosti tedy nebude v rozporu ani s potřebou odlišných managementů jednotlivých ploch zeleně v rámci opatření pro zmírnění důsledků klimatických změn. Zároveň však stanovení dané povinnosti umožní zasáhnout proti dlouhodobě neudržované veřejné zeleni, která vlivem postupného zarůstání plevely či náletovými dřevinami pozbývá některé ze svých funkcí. Dosavadní pokusy postihování vlastníků takto excesivně neudržované veřejné zeleně za narušení vzhledu městské části dle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, totiž činily v praxi značné obtíže a povětšinou se nepodařilo uložení sankce dostatečně odůvodnit.

K § 4

Do ustanovení § 4 byla koncentrována pravidla pro pohyb psů ve veřejné zeleni. Tato pravidla se neodlišují od dosavadního stavu, kdy je obecně ve veřejné zeleni volný pohyb psů zakázán. Úprava byla pouze drobným způsobem rozvedena, tak aby byla akcentována potřeba zamezení nežádoucích střetů mezi psy pohybujícími se v zeleni a jinými uživateli veřejné zeleně a jejich psy. V případě vedení psa na vodítku nesmí vodítko bránit v pohybu ostatním uživatelům veřejné zeleně. Bez vodítka smí být pes v zásadě veden jen v těsné blízkosti doprovázející osoby a být plně ovládán jejími pokyny. I v blízkosti doprovázející osoby by se pak pes neměl přibližovat na těsný kontakt k cizím osobám, zejména pak k dětem, jejichž reakce mohou být pro psa překvapivé a stresující.

Zachovány jsou všechny stávající plochy účelově určené pro volný pohyb psů ve veřejné zeleni jako výjimka z obecného zákazu. Dané plochy však s ohledem na požadavek předvídatelnosti právní regulace a s ohledem na dodržení přesného znění zákonného zmocnění v ust. § 24 odst. 2 zákona na ochranu zvířat proti týrání nově musejí být vymezeny přímo v obecně závazné vyhlášce o ochraně veřejné zeleně. Byla tedy vytvořena příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce, která tyto plochy na mapovém podkladě zobrazuje. V terénu pak bude zachováno informativní vyznačení určených ploch piktogramy, jejichž jednotná podoba je určena přílohou č. 2 k obecně závazné vyhlášce.

K tomu je potřeba pouze dodat, že příloha zdaleka nezobrazuje všechny plochy, kde je volný pohyb psů v Praze možný. Kromě ploch vyznačených přílohou vyhlášky je volný pohyb psů dále reálně umožněn na pozemcích, na které se regulace vyhlášky nevztahuje. Jde zejména o lesní pozemky a plochy otevřené krajiny mimo zástavbu (vždy s určitým omezením u pozemků tvořících zároveň součást honitby).

Obecně závazná vyhláška zakazuje shodně s dosavadní právní úpravou vstup psů na dětská hřiště, doplněn byl stejný zákaz také ve vztahu k sportovním hřištím a na plochách květinových záhonů a okrasných trávníků.

K § 5

Vlastník veřejné zeleně má i nadále možnost určit ve veřejné zeleni pikniková místa, kde lze grilovat nebo užívat otevřené ohniště zřízené vlastníkem veřejné zeleně. Pikniková místa budou označena v terénu piktogramy dle přílohy č. 2 k obecně závazné vyhlášce a jejich seznam povedou městské části a hlavní město Praha způsobem umožňujícím dálkový přístup.

K § 6

Ustanovení určuje výjimky ze dvou zákazů stanovených v obecně závazné vyhlášce. V případě zákazu vstupu na vybrané plochy veřejné zeleně – květinové záhony a okrasné trávníky byla stanovena výjimka pro složky Integrovaného záchranného systému a příslušníky Městské policie hlavního města Prahy při výkonu jejich služby a dále pro osoby provádějící péči o tyto záhony a trávníky.

V případě zákazu jezdit ve veřejné zeleni na jízdním kole, skateboardech a kolečkových bruslích byla stanovena výjimka pro děti mladší 8 let. Smyslem dané výjimky je umožnit předškolním dětem naučit se jízdu na kole, skateboardech a kolečkových bruslích, když právě cestní síť ve veřejné zeleni představuje obecně vhodná místa k osvojení těchto dovedností, pokud nelze využít v místě k tomu přímo určené plochy (např. skateparky či ovály pro kolečkové bruslení).

K § 7

Nová obecně závazná vyhláška o ochraně veřejné zeleně nahrazuje původní vyhlášku č. 6/2001 Sb. hl. m. Prahy v plném rozsahu. Jiných právních předpisů se přijetí této vyhlášky nedotkne.

K § 8

Účinnost byla stanovena standardním způsobem na patnáctý den po vyhlášení právního předpisu.